

ה"ת 24597/02/24 - מג"ב-בית נטופה, יחידת ארז נגד מוחמד חליחל, שריף חליחל, רשאד חליחל

בית משפט השלום בטבריה

ה"ת 24597-02-24 מג"ב-בית נטופה, יחידת ארז נ' חליחל ואח'
תיק חיצוני: 56569/24

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא יריב נבון
המבקשת מג"ב-בית נטופה, יחידת ארז
נגד
משיבים
1. מוחמד חליחל
2. שריף חליחל
3. רשאד חליחל

מטעם המבקשת: רס"ב פואז
מטעם המשיבים: עו"ד יאסין
מעמד. כינוי צד ג'

החלטה

לפני בקשה למתן צו למכירת עדר פרות אשר נתפס ומוחזק ע"י המבקשת.

מזה זמן רב, פולשות הפרות שבבעלות המשיב 1 לשטח מרעה אשר אינו שייך לו. מגלגולי הקודמים של הליך זה עלה כי המשיב 1, אשר הינו הבעלים של עדר הפרות (המשיבים 2 ו- 3 הם בניו), אינו מונע פלישה זו לשטח שכנו. החלטות קודמות של בית המשפט אשר חייבו את המשיב 1 לפקח על עדר הפרות שבבעלותו ולמנוע ממנו מלהשיג גבול שכנו הופרו ע"י המשיב 1 פעם אחר פעם. כעת, כאמור, בעקבות פלישות נוספות, ביום 8.2.2024 תפסו נציגי המבקשת עדר של 24 פרות אשר רעה בשטח שמורת טבע בחוות נחל עמוד, ואשר לטענת המבקשת גרמו לנזק רב. מאז תפיסתן מוחזקות הפרות במשמורתה של המבקשת, ברפת השייכת לצד שלישי, והיא זו הנושאת בעלויות הכספיות הגבוהות הכרוכות בכך.

בדיון שהתקיים לפני ביום 21.2.24, חזר ב"כ המשיבים על טענות אשר נדונו לא אחת ולא פעמיים במסגרת הליכים קודמים שנקטו כנגד המשיב 1 בנוגע לפלישת עדר הפרות לשטח חוות נחל עמוד. ב"כ המשיבים טען להיעדר אחריות המשיבים לפלישת הפרות וגרס כי איש אינו יכול לדעת היכן עובר הגבול בין שטחי המרעה. לדבריו, פעולה פשוטה וזולה של הצבת גדר במקום תמנע פלישה דומה בעתיד. בדיון האמור, אישר ב"כ המשיבים כי הפרות אותן תפסה המבקשת שייכות למשיב 1. ב"כ המשיבים אף אישר כי כלל לא היה מודע להליכים הקודמים, והלא מעטים יש לומר, שנדונו בעניין זה בבתי המשפט, הן השלום והן המחוזי, או להחלטות שניתנו. סבורי כי לו היה מודע לכך, ספק אם היה חוזר על טענות אשר כבר נדונו ונדחו, כפי שיפורט להלן.

ב-עבשה"ת 71882-05-23 **חליחל ואח' נ' מדינת ישראל** מיום 1.6.2023, נדון ערר על החלטתי מיום 18.5.23, אשר ניתנה במסגרת צ"א 3557-05-23, בה הוריתי כדלקמן: **כל אחד מהמשיבים יחתום על התחייבות עצמית בסך 2000 ₪; חל איסור כניסה למרעה חוות עמוד, וזאת למשך 90 ימים; על המשיבים חלה חובה לשמור ולפקח על עדר הפרות שבבעלותם על מנת שלא יפלוש לשטחי חוות עמוד.** בית המשפט המחוזי בנצרת (כב' השופט א. קולה), דחה את הערר לגופו, למעט קביעה לפיה האחריות לפיקוח על העדר ולביצוע התנאים שקבע בית המשפט קמא, מוטלת אך ורק על המשיב 1.

במסגרת ערר זה, דחה בית המשפט המחוזי אף את הטענה לפיה לא ניתן לקבוע שדווקא הפרות של העורר (המשיב 1 בבקשה זו), הן אלו שרועות ופולשות לחוות עמוד, שכן דו"חות הפקחים מעידים באופן ברור שרק הפרות שלו פולשות לשטח חוות עמוד. באשר לטענה שהעלה ב"כ המשיבים בדיון שהתקיים לפני ולפיה "הפרות אינן יודעות היכן הגבול", קבע בית המשפט המחוזי כי "עובדה היא שפרות של רועים אחרים לא פולשות לשטחים זרים, והסיבה לכך ברורה. אותם בעלי עדרים שומרים כדבעי על העדר, ובכך מנעו הפלישה".

באשר לטענת ב"כ המשיבים לפיה בהיעדרה של גדר לא ניתן לקבוע את הגבול בין שטחי המרעה, אף זו נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי, אשר קבע:

"בכך גם תשובה לטענת העוררים, ולפיה אין גדר ואין סימון בשטח וגם הם עצמם לא יודעים היכן עובר הגבול, שהרי עובדה היא, כי בעלי העדרים האחרים, יודעים במדויק היכן עובר הגבול..."

עוד אוסיף, כי גם תלונות של המתלונן, ולפיה העוררים הם אלו שחתכו את הגדר והם אלו שמאיימים עתה בגין המכרז החדש להקמת גדר (ושבו, ער אני לכך כי בשלב זה מדובר בעדות המתלונן בלבד, ואולם לשלב זה די לנו בכך מעידה כי העוררים יודעים בדיוק היכן עובר הגבול. יתר על כן מה להם כי ילינו שאין גדר, שעה שהם עצמם הרסו אותה בעבר ומונעים הקמתה עתה? הכל כאמור כטענת המתלונן."

קביעות נכוחות אלה, לא הותירו רישומם על המשיב 1, אשר לאחר מתן החלטה זו חזר לסורו והפר ברגל גסה כל החלטה שיפוטית המחייבת אותו לפקח על עדר הפרות. בשל כך, ננקטו כנגד המשיב 1 הליכים נוספים אשר נדונו בבית המשפט. כך למשל, בצ"א 3557-05-23 מיום 31.8.23, הוריתי על חילוט ערבות כספית שהוטלה על המשיב 1 ביום 18.5.23 בגין הפרת התנאים, ותחתיה קבעתי תנאי ערובה חדשים אשר נועדו למנוע, שוב, מהמשיב 1 מלאפשר פלישת הפרות שבבעלותו לשטחי המרעה הסמוכים. בערר נוסף שהגיש המשיב 1 לבית המשפט המחוזי בנצרת על החלטתי זו, דחתה כב' השופטת עירית הוד את טענותיו, בהפנותה להחלטת כב' השופט קולה בערר הקודם, ואף הביעה מורת רוח מהתנהלות המשיב 1 המזלזל הן במתלונן והן בהחלטות שיפוטיות (ר' ע"ח 36747-09-23 **מוחמד חליחל נ' מדינת ישראל**, מיום 16.10.2023):

"אינני מקבלת טענה זו. אכן, כבוד השופט קולה התייחס לפלישות שבוצעו עד ליום מתן הצו וביחס אליהן קבע קביעותיו לגבי הבעלות על הפרות ופלישתן לשטח חוות עמוד. עם זאת, קביעותיו לגבי טענות שהעלה העורר יפות ורלוונטיות לענייננו. מדובר בפלישות חוזרות ונשנות ואין לקבל מצב שבו לאחר כל פלישה שב העורר ומעלה טענות אשר כבר נדונו נדחו על ידי שתי ערכאות וביניהן, כי אין מדובר בפרות שלו וכי אינו היחיד המסמן את הפרות שלו בסימון הרלוונטי. במסגרת תיק החקירה הונחו לעיוני דוחות פעולה עדכניים אשר תומכים בפלישה הנטענת מושא החלטת בית משפט קמא."

יודגש, כי הבקשה שלפני נסובה סביב פלישות חדשות אשר אירעו בתקופה האחרונה בגין נפתחו תיקי חקירה נוספים נגד המשיב 1. עיון בתיקי החקירה הללו מלמד כי המשיב 1 ממשיך באופן נחוש ועקבי לזלזל בהחלטות שיפוטיות, כשם שהוא מזלזל במתלונן, בזכויותיו במקרקעין ובשאיפתו לשלווה ושקט נפשי אשר מזה תקופה ממושכת למדיי אינה מנת חלקו אך בשל התנהלותו הפוגענית של המשיב 1. המשיב 1 אף מזלזל בחוקרי המשטרה והיחידות המיוחדות העוסקות בתחום עיסוק זה, הנאלצים, חדשות לבקרים, להגיע לשטחי המרעה ולפנות את הפרות. העלויות הכספיות הכרוכות בהחזקת הפרות ברשות המבקשת ספק אם מטרידות את המשיב 1. התנגדותו היום לבקשה למתן היתר מכירה בשל עלויות ההחזקה הגבוהות של הפרות במקום אחסון תמוהה, שהרי אם סבר שאין הצדקה לתפיסה זו או שהיא אינה חוקית (כפי שטען בא כוחו במעמד הדיון), על שום מה נמנע עד כה מהגשת בקשה להשבת הפרות לחזקתו? כפי שהציהר ב"כ המבקשת במעמד הדיון, ככוונתו להעביר את כלל התיקים שנאספו בעניינם של המשיבים לעיון התביעה לבחינת הגשת כתבי אישום. סבורי כי בהינתן כי עד כה כל הגבולות שהוצבו למשיב 1 הוסרו על ידו בהפרות בוטות של התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט, ואף חילוט הערבות הכספית לא הרתיעה אותו מלחזור על מעשיו, אין מנוס מקבלת הבקשה. העלויות הכספיות של החזקת הפרות לא פורטו אך אין ספק כי הינן גבוהות ואין כל הצדקה להטילן על המבקשת.

סוף דבר:

אני נעתר לבקשה ומורה על מתן צו למכירת הפרות כמפורט בבקשה. לאחר מכירת הפרות, אני מאשר למבקשת להחזיק בכספי המכירה עד תום החקירה. המזכירות תחזיר את תיקי החקירה לרשות המבקשת. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ג אדר א' תשפ"ד, 22 פברואר 2024, בהעדר הצדדים.

